

- прояви на дискриминация към ромските деца в смесените училища от българчета;
- затруднена адаптация на ромските деца в образователните институции;
- недостиг на квалифицирани учители в сегрегираните училища;
- недостиг на квалифицирани учители, познаващи ромската култура и език в смесените училища;
- липса на механизми за превенция на риска от отпадане.

5. Политики и мерки

Какво трябва да направи образователното министерство, за да създаде условия и предпоставки, мотивиращи в по-голяма степен учебната активност на младите хора? Тук не става въпрос само за административни мерки, касаещи контрола на отсъствията, получаване на свидетелство за отпуски при месене от едно училище в друго. Оказва се, че подобни мерки, колкото и строги и стриктно спазвани да бъдат, не могат да мотивират децата, които нямат интерес към училище. Затова проблемът се свежда до самата образователна организация, нейната структура, подбора на учебен материал, списването на учебниците, създаването на благоприятни условия за учене — с помагала, кабинети, пособия, с които съвременното българско училище не разполага.

Съществено условие за поддържане на интереса към училище представляват учителите; нещо повече, училището се персонифицира в учителите. А образът на учителите е различен за всеки ученик, той не е събирателен. Създаването на добри учители и професионалисти е сложен и дълъг процес. Още повече, че както многократно се опитахме да покажем, учителите в ромските училища нямат специфична подготовка и в този случай е необходимо следването на различни социализационни стратегии и възпитателни практики, с които учителите да бъдат запознати предварително. В тази връзка трябва сериозно да се помисли не само за квалификацията на учителите като преподаватели